

като га е писано: знанье, ученье, преденье
и пр. В старо-български-те ръкописи това
окончание ся писува двугласною буквою
ѣ, коѣ-то и аз употребих в том виде.
Освѣнь това аз сторих и едно видоусме-
неніе междѹ слова-та н. и. п. Тѣсу букви
иногда ся падат една за друга, или после
ш. щ. и тогава сичко-то слово писува ся
сѣс нѣколко прави прѣчици: нищѣи пиши-
на и читатель-ат дѣлѣен е да ся запрѣ да
разгледѣ додѣ разлѣчи една от друга бук-
ви-те, та да познае слово-то. Сего ради аз
успенѣх и. в и; п. в п. за да мѣже окѣ-то
пѣлѣсно и пѣскоро да отсѣца написанно-то.
На моѣ-то кратко обясненіе, (а) братія

(а) Надявам ся в скоро время да напеча-
там расшѣденіе за се горе реченно-то,
основано на чисто-българско-то происно-
шеніе, а подтвѣрдено старо-български-
ми рукописями: по това свѣдѣніе от обсто-
ятельство-то.